

1. čítanie: Iz 25,6-10a

Text prvého čítania dnešnej nedele je veľmi optimistický. Hovorí o vrchu, o hostine, o vyberaných jedlách a najjemnejšom víne. Je to text, ktorý pripravuje priestor pre novozákonnú formu hostiny, o ktorej bude hovoriť evanjelium tejto nedele (Mt 22,1-14).

Hostina sa uskutoční na vrchu Sion (porov. Iz 24,23), čiže v centre mesiášskeho diania. Bude to hostina pre všetky národy, teda je tu významný prvok univerzálnosti. Ďalšie prvky toho istého významu v tomto úryvku sú: *všetci ľudia, všetky národy, každá tvár, celá zem*.

Text má peknú obsahovú gradáciu, pretože za opisom hostiny pokračuje odstránenie závoja a zotretie hanby a každej slzy a zničenie smrti. Vrcholom tohto stupňovania napätia je spoznanie Boha. Vtedy povedia: *Hľa, náš Boh, v neho sme dúfali...* (Iz 25,9). Táto nádej je v texte zopakovaná s použitím Božieho mena *Pán...*

My môžeme jasať a radovať sa z jeho spásy. Text má mesiášsky charakter, pretože hovorí o definitívnej záchrane, ktorú priniesol Ježiš Kristus.

2. čítanie: Flp 4,12-14.19-20

V druhom čítaní nám apoštol Pavol poukazuje na svoj apoštolát zaujímavým spôsobom: na podklade hmotných darov, ktoré mu poskytli veriaci jeho zvlášť oblúbenej cirkevnej obce vo Filipách: *všetko som sa už naučil: byť sýty, aj hladovať... všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje* (Flp 4,12-13). Táto pasáž nás povzbudzuje dôverovať Bohu, ktorý môže splniť každú túžbu Filipčanov. Apoštol národov hľadá vo svojom živote ukrižovaného a zmŕtvychvstalého Krista a všetko ostatné je preň druhoradé.

Evanjelium: Mt 22,1-14

Autori poriadku liturgických čítaní vidia súvis medzi evanjeliovým podobenstvom o svadbe kráľovského syna a Izaiášovým opisom mesiášskej hostiny z dnešného prvého čítania. Židovskí veriaci si počas stáročí zvykli na obraz svadby a ten im pripomínal vzťah Boha a vyvoleného ľudu prostredníctvom zmluvy. Napríklad celé Ozeášovo proroctvo je postavené na tomto obraze Boha ako ženícha svojho ľudu Izraela. Podobne sa vysvetľoval aj obsah knihy Pieseň piesní. Tento obraz má aj v Novom zákone svoje bohaté zastúpenie.

Keď teda židia počuli Ježišovo podobenstvo o svadbe kráľovského syna, iste tomu ľahko porozumeli aj so všetkými detailmi, o ktorých toto podobenstvo hovorí. Podobenstvo zvyrazňuje na jednej strane veľkodušnosť kráľa a na druhej strane paradoxné správanie pozvaných hostí. Kráľ urobil všetko, aby hostina bola bohatá a štedrá, ale dostalo sa mu pohrdania. Hostia dali nepochopiteľne prednosť menej dôležitým záujmom pred kráľovskou hostinou. Evanjelista Lukáš (14,16-24) v tom istom podobenstve ešte viac zvyrazňuje absurdné výhovorky pozvaných hostí, plné protirečenia a nedomyslených dôvodov, napr.

Kúpil som pole a musím si ho ísť pozrieť... Pole sa najskôr obzerá a až potom kupuje...

Toto podobenstvo nám teda pripomína našu úlohu správne si usporiadať hodnoty. Na prvom mieste má byť to, čo nám slúži k spásu a až potom majú nasledovať ostatné časné záležitosti. Ide o to, aby sme sa nestali podobní pozvaným hosťom, ktorí sa okrem neúcty voči kráľovi ukázali aj ako nerozumní...

Prijmime aj my pozvanie do Božej blízkosti a zadovážme si svadobné šaty - Božiu milosť v duši, čiže úprimné priateľstvo s Bohom. Možnosť žiť v spoločenstve s Bohom a jeho svätými nech je pre nás najvyššou poctou, ktorá nám bola darovaná a ktorú nesmieme zameniť za nijaké dobro.

Texty tejto nedele nám pripomínajú aj mimoriadne dobro sviatosti zmierenia, prostredníctvom ktorej si môžeme neustále obnovovať Boží život v duši.

Mons. Anton Tyrol

Foto: Daniel Imriška, SDB

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

The post [Komentár k biblickým čítaniam - Dvadsať ôsma nedeľa v cezročnom období „A“](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)